

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 497/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti LOMY SV, s. r. o., Pčolinská 4552, Snina, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Nízky, advokátska kancelária, Námestie slobody 2, Humenné, ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených práv záznamom Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru č. Z-6432/2012 o ochránenom ložiskovom území s kódom 401 chránenej nehnuteľnosti parcely [REDACTED], a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti LOMY SV, s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júna 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti LOMY SV, s. r. o., Pčolinská 4552, Snina (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených práv záznamom Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru (ďalej len „správny orgán“, č. Z-6432/2012 o ochránenom ložiskovom území s kódom 401 chránenej nehnuteľnosti parcely [REDACTED] (ďalej len „napadnutý záznam“).

Zo sťažnosti možno vyvodit', že sťažovateľka brojí proti napadnutému záznamu, ktorý podľa nej správny orgán vykonal v nezistený deň roku 2013/2014 na základe žiadosti neoprávnenej osoby. Sťažovateľka je toho názoru, že napadnutým záznamom bolo zasiahnuté do jej bližšie neidentifikovaných práv. Z odôvodnenia sťažnosti je zrejmé, že by malo ísť o jej základné práva hmotnej povahy, konkrétne základné právo vlastníť majetok ako vlastníka predmetných nehnuteľností.

Sťažovateľka v závere svojej sťažnosti navrhuje, aby „*Ústavný súd Slovenskej republiky vyhlásil, že štátny orgán Okresný úrad Prešov, Katastrálny odbor porušil základné práva vlastníka a zrušil záznam č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území s kódom 401 chránenej nehnuteľnosti parcely [REDAKOVANÉ], a zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní základných práv a obnovil sa stav pred porušením zákonnosti.*

Zároveň navrhujeme aby Ústavný súd Slovenskej republiky priznal navrhovateľovi primerané finančné zadostučinenie za obmedzovanie vlastníckeho práva od 20. 2. 2014 kedy navrhovateľ zásah do práv zistil až do 1. 5. 2016 v sume 0,10 centov za 1 m² za rok, spolu 830 dní v sume 22 250,- Eur, ktorú sumu zdôvodňujeme obdobným nájomom so štátom vid'. sp. č. 8646/2009-160 zo dňa 15. 7. 2009.

Zároveň žiadame priznať trovy konania za právne zastupovanie vo výške 303,16 €.“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv.

Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť bola doručená bez akýchkoľvek príloh okrem splnomocnenia a kópie výpisu z obchodného registra. Predložené splnomocnenie nezodpovedá požiadavkám ustanoveným v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože napriek tomu, že ide o generálne splnomocnenie, nie je v ňom výslovne uvedené, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Pokiaľ ide o samotný petit sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný, je neurčitý a nevykonateľný, pretože v ňom nie sú uvedené konkrétne práva alebo slobody, ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľka domáha. Ďalším nedostatkom návrhu je skutočnosť, že sťažovateľka s návrhom nedoručila aj kópie dokumentov, ktoré sťažovateľka označila ako dôkazy. Sťažnosť sťažovateľky teda v predloženej podobe nespĺňa viaceré náležitosti ustanovené v zákone o ústavnom súde.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd poznamenáva, že tak v ústave, ako aj v zákone o ústavnom súde má ústavný súd presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania.

V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe vykazuje taký rozsah nedostatkov náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd nad rámec dôvodov odmietnutia sťažnosti uvádza, že sťažnosť mohla byť odmietnutá aj pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie, keďže proti napadnutému záznamu sťažovateľka mala možnosť v okolnostiach jej prípadu podať správnu žalobu v zmysle § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom od 1. septembra 2003 (podobne IV. ÚS 65/02, II. ÚS 147/02, II. ÚS 148/02). Ústavný súd ďalej uvádza, že sťažnosť prima facie mohla byť odmietnutá aj z dôvodu jej oneskorenosti, keďže z čísla napadnutého záznamu vyplýva, že bol uskutočnený v roku 2012, o čom sťažovateľka musela byť upovedomená v zmysle § 37 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Sťažovateľka v sťažnosti neuviedla, že využila opravný prostriedok – správnu žalobu a ani netvrdila, že správny orgán si nesplnil svoju zákonnú oznamovaciu povinnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016